

[A]

Jord & Affald
J.nr. 335/04-0053
Ref. LIHAN
Den 5. april 2006

Deres J.nr. 11462. Miljøstyrelsens afgørelse af [A]' klage over Københavns Kommunes påbud/afgørelse af 26. januar 2006 om afhjælpende foranstaltninger efter olieforurening på [...], København

1. Klage til Miljøstyrelsen

Miljøstyrelsen modtog pr. e-mail af den 17. februar 2006 [A]', ved Advokat [...], klage af den 14. februar 2006. Der er tale om en klage over Miljøkontrollens påbud af den 26. januar 2006 om fjernelse af jordforurening med olie på [A], matr. Nr. [...], [...], København.

2. Miljøstyrelsens afgørelse

Miljøstyrelsen ophæver Miljøkontrollens påbud og hjemviser sagen til fornyet behandling.

3. Sagens baggrund

Den 18. januar 2006 blev der konstateret et udslip af olie fra et utæt filter på et transportabelt elgeneratoranlæg med en ca. 2.400 liters olietank på [...]. Anlægget tilhører [A].

Den 18. januar 2006 blev spildet anmeldt til Københavns Brandvæsen og generatoren flyttet. Der blev udlagt absorberende materiale, som efterfølgende blev fejlet op og bortskaffet.

Miljøkontrollen foretog samme dag besigtigelse på stedet med [A], Københavns Ejendomme og TrygVesta. [A] vurderede i den forbindelse, at det var sandsynligt, at der var spildt 350-550 liter olie. Miljøkontrollen har oplyst, at [A] vedkendte sig ansvaret for den skete forurening under besigtigelsen.

Den 19. januar 2006 sendte Miljøkontrollen et udkast til påbud i høring hos [A]. Som svar herpå oplyste [A], at [A] ikke kunne vedkende sig ansvaret for forureningen, idet [A] var af den opfattelse, at ansvaret lå hos producenten af det defekte oliefilter.

Miljøkontrollen modtog pr. e-mail af den 25. januar 2006 fra [A] et skøn over udslippets størrelse. Spildet blev vurderet i e-mailen til "100 liter, som er forstøvet til luften i generatorvognen" og 100 liter, som er spildt på jorden, og hvoraf en del er opsamlet med kattegrus. [A] er af den opfattelse, at der ikke er løbet olie i kloakken.

Den 26. januar 2006 udsteder Miljøkontrollen påbud om fjernelse af jordforureningen i henhold til jordforureningslovens § 41.

Miljøkontrollens påbud påklages af Advokat [...] pr. brev af den 14. februar 2006.

4. Påbudets indhold

Påbudet har følgende ordlyd:

"I anledning af det udslip af olie fra firmaets materiel, der skete den 18. januar 2006 på [...] i København, meddeler Miljøkontrollen [A] påbud om at fjerne den derved forvoldte olieforurening og genoprette den hidtidige tilstand. Påbudet er meddelt i henhold til § 41 i lov nr. 370 af 2. juni 1999 om forurenede jord.

Som dokumentation for, at forureningen er fjernet, skal der udtages kontrolprøver fra udgravningens bund i et net på 7 x 7 meter og i udgravningens sider i et net på 2 x 7 meter, såfremt udgravningens størrelse tillader det. Der skal udtages minimum 1 prøve i hver side og minimum 2 prøver i bunden. Samtlige prøver skal vise værdier for totalkulbrinter på under 100 mg/kg, heraf må indholdet af C₅-C₁₀ ikke være over 25 mg/kg.

Alt jordarbejde, herunder opgravning af forurenede jord, klassificering m.v. samt reetablering af arealet med rene materialer, skal udføres under miljøteknisk tilsyn. Tilsynet samt al form for prøvetagning og beregning skal foretages af et kvalificeret konsulentfirma. Alle analyser skal udføres på et laboratorium, som er akkrediteret til at udføre de pågældende analyser.

Arealet skal, efter at forureningen er fjernet, reetableres med dokumenteret rene materialer og uforurenede brosten.

Bortskaffelse af jorden skal efter anmeldelse til kommunen ske til godkendt behandlingsanlæg i henhold til retningslinierne i Københavns Kommunes regulativ for anvisning af forurenede jord.

Arbejdet skal igangsættes hurtigst muligt og senest 1 uge fra modtagelsen af dette brev. Resultatet af oprensningen skal afrapporteres til Miljøkontrollen senest 2 uger derefter i form af et notat fra det medvirkende konsulentfirma. Eventuelle hindringer, der kan medføre forsinkelser, skal straks forelægges Miljøkontrollen.

Ved afgørelsen har Miljøkontrollen lagt vægt på, at der er tale om en udledning, som straks blev opdaget, og at der ikke er nogen tvivl om, at den er

forårsaget af firmaet [A]. For at undgå spredning i jorden og til den nærliggende recipient er det af stor betydning, at forureningen fjernes så hurtigt som muligt. Miljøkontrollen har samme dag, udslippet skete, gjort firmaet opmærksom på nødvendigheden af en hurtig indsats og på den fordyrelse for firmaet, der måtte forventes, hvis oprensningen blev udsat. Da forureningen er veldefineret og ligger let tilgængelig for en hurtig afgravning, har Miljøkontrollen fundet det unødvendigt at forlange en forudgående undersøgelse som baggrund for det stillede oprensningskrav.”

5. Klagens indhold

Advokat [...] gør i klagen gældende, at påbuddet er ugyldigt, idet betingelserne for at udstede påbud efter jordforureningslovens § 41 ikke er til stede.

Det er en betingelse for udstedelse af påbud efter jfl § 41, at der er konstateret en forurening, hvilket Advokat [...] ikke mener er godtgjort. Såfremt pladsen er olieforurenet, er det et krav, at den konstaterede olieforurening hidrører fra [A]' virke, hvilket Advokat [...] ikke anser for dokumenteret.

Advokat [...] gør gældende, at det må afklares, om og i hvilket omfang, der er sket olieforurening af pladsen, og om en eventuel olieforurening har et sådant omfang og indebærer risiko for sundhed og miljø, således, at der kan udstedes påbud. Det må således godtgøres, forinden udstedelse af påbud, at et påbud er nødvendiggjort og i det omfang, som er anført i påbuddet.

Yderligere gør Advokat [...] gældende, at Miljøkontrollen ikke har dokumenteret, at et påbud er nødvendigt, idet det ikke er konstateret i hvilket omfang, der eventuelt er sket en forurening, ligesom det ikke er godtgjort, at misfarvningen af stenene på pladsen stammer fra udslip fra [A]' anlæg.

Olielugten i området den 18. januar 2006 kan ifølge Advokat [...] stamme fra såvel den olie, der er blevet opsuget, som den olie som stenene i givet fald er blevet påført. Olielugten dokumenterer således ikke en forurening af undergrunden, ligesom omfanget af en eventuel forurening heller ikke er dokumenteret, og risikoen ved en eventuel forurening således ikke er godtgjort.

I øvrigt anfører Advokat [...], at såfremt der er forurenet i forvejen, kan der ikke udstedes påbud til [A], i det omfang en genopretning ikke medfører en miljøgevinst i forhold til den tilstand, der var på pladsen. Det vides således ikke, om der er proportionalitet mellem det udstedte påbud og arten af den forurening og forureningsfare, der konkret tilsigtes fjernet med påbuddet. Advokat [...] vurderer således, at Miljøkontrollen ikke har foretaget en konkret vurdering af behovet for oprensning, ligesom der ikke er foretaget en rimelighedsvurdering af kravet og påbuddet er i strid med proportionalitetsprincippet.

6. Parternes yderligere bemærkninger

Miljøkontrollen har i brev af den 16. februar 2006 kommenteret klagen.

Miljøkontrollen fastholder afgørelsen og bemærker, at pladsen blev omlagt for 2 år siden med rene materialer.

Yderligere bemærker Miljøkontrollen, at en forsinkelse af oprensningen vil have den konsekvens, at forureningen spreder sig yderligere, hvilket vil fordyre og formentlig komplicere oprensningen. Klagen har den virkning, at den påbudte oprensning forhales, ligesom det ikke er muligt at skride til håndhævelse, så længe klagesagen verserer.

7. Regelgrundlag

Hjemmel

Jordforureningslovens § 41 giver hjemmel til, at miljømyndighederne kan påbyde en forurener at iværksætte forureningsundersøgelser. Bestemmelsen har følgende ordlyd:

§ 41

For forureninger, der sker den 1. januar 2001 eller senere, kan miljømyndigheden, jf. § 39, meddele forureneren påbud om at fjerne en konstateret forurening og genoprette den hidtidige tilstand eller foretage tilsvarende afhjælpende foranstaltninger.

Stk. 2. Påbud kan meddeles, uanset hvordan forureningen er sket, jf. dog stk. 3, nr. 2. Påbud kan ikke meddeles, hvor forureningen er opstået på grund af krig, borgerlige uroligheder, atomskader eller naturkatastrofer. Påbud kan heller ikke meddeles, hvor forureningen er opstået på grund af brand eller hærværk, som ikke skyldes forurenerens uforsvarlige adfærd eller en adfærd, hvorefter forureneren er omfattet af strengere ansvarsregler ifølge anden lovgivning.

Stk. 3. Som forurener anses:

- 1) Den, der i erhvervsmæssigt eller offentligt øjemed driver eller drev den virksomhed eller anvender eller anvendte det anlæg, hvorfra forureningen hidrører. Forureningen eller en del heraf skal være sket i den pågældende driftsperiode.
- 2) Andre, der har forårsaget en forurening, såfremt forureningen skyldes uforsvarlig adfærd eller en adfærd, der er omfattet af strengere ansvarsregler ifølge anden lovgivning.

Stk. 4. Påbud kan ikke meddeles, hvis der er gået 30 år eller mere efter ophøret af den produktionsmetode eller anvendelsen af det anlæg, der forårsagede eller kunne forårsage forureningen.

8. Miljøstyrelsens bemærkninger

Jordforureningsloven § 41 giver hjemmel til at meddele påbud om at fjerne en konstateret forurening og genoprette den hidtidige tilstand eller foretage tilsvarende afhjælpende foranstaltninger.

I denne sag er det uvist, hvor meget olie der er løbet ud, hvordan og om forureningen har spredt sig.

Miljøstyrelsen finder ikke, at der er tilstrækkeligt grundlag i sagen til at vurdere behovet for og proportionaliteten af eventuelle afhjælpende foranstaltninger i sagen.

Det er desuden tvivlsomt, om påbuddet opfylder de almindelige forvaltningsretlige krav til afgørelses klarhed og bestemthed, idet Miljøkontrollens påbud bærer præg af, at det ikke er undersøgt i hvilket omfang, der er forurenet.

9. Miljøstyrelsens afgørelse

Miljøstyrelsen ophæver Miljøkontrollens påbud og hjemviser sagen, idet Miljøstyrelsen ikke finder, at påbuddet er tilstrækkeligt klart og har den fornødne baggrund.

10. Klagevejledning

Miljøstyrelsens afgørelse kan efter jordforureningslovens § 83 påklages til Miljøklagenævnet. Miljøklagenævnet er klagemyndighed for større eller principielle afgørelser efter Jordforureningslovens kapitel 5, herunder blandt andet § 41. Miljøklagenævnet afgør selv, om sagen er "større eller principiel".

Hvis De ønsker at klage, skal klagen indsendes til Miljøklagenævnet, jf. jordforureningslovens § 84, stk. 1. Klageberettiget er afgørelsens adressat. Det er herudover også enhver, der har en individuel og væsentlig interesse i sagens udfald. Afgørelsen kan endvidere påklages af embedslægeinstitutionen og Københavns Kommune, der har truffet afgørelsen i 1. instans, jf. jordforureningslovens § 84, stk. 2, jf. § 82.

Klagefristen er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt. Hvis klagefristen udløber på en lørdag eller en helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag, jf. jordforureningslovens § 85, stk. 1, jf. § 81, stk. 1 og 2.

En klage over et påbud har opsættende virkning, medmindre nævnet træffer afgørelse om andet, jf. jordforureningslovens § 85, stk. 2. Dette betyder, at såfremt afgørelsen påklages til Miljøklagenævnet skal påbuddet ikke efterkommes førend Miljøklagenævnet har afgjort sagen.

Et søgsmål til prøvelse af denne afgørelse ved domstolene skal være anlagt inden 12 måneder efter at afgørelsen er meddelt jf. jordforureningslovens § 87, stk. 1.

Med venlig hilsen

Palle Boeck
Kontorchef

Line Hansen
Fuldmægtig